

Kroniek Hans 16

Beste Vrienden,

Even snel mijn volgende Kroniek: twee gedichten van Rilke die ik klaar heb.

Zoals sommigen van jullie merkten, is mijn nummering een beetje van slag gegaan. De vorige Kroniek was nummer 15, maar had eigenlijk nummer 14 moeten zijn. Ik ga nu maar gewoon verder met nr. 16. Ik vond het leuk dat sommigen van jullie geschreven hebben dat ze getroffen waren door de gedichten. Hier zijn de twee laatste.

Hans

RILKE: DE KERKTOREN

Ik leef en ik zweef in steeds wijdere kringen
Boven 't landschap van mijn bestaan.
Haal ik wel ooit de buitenste ringen?
Toch leg ik het daar wel op aan.

En God is mijn toren waar alles om draait.
Maar wat ben ik zelf dan wel niet?
Ben ik een valk? Een wind die daar waait?
Of een ouderwets geestelijk lied?

Rilke: "Ich lebe mein Leben in wachsenden Ringen"

Vert. Hans Burgman

RILKE: Buurman God

Zeg, buurman God, als ik zo nu en dan
Je nachtrust met mijn hard geklop verstoort,
Dan is 't daar ik je nauwelijks ademen hoor.

Je bent toch op die zaal een eenzaam man.
Heb je wat nodig, is er vast geen een
Om je 't glas water in je hand te geven.
Ik luister altijd goed: je seint maar even.
Ik ga nergens heen.

Dat wandje tussen ons stelt trouwens weinig voor;
Het staat bij toeval daar.
Spreek jij of ik een hartig woord,
Dan zakt het in elkaar,

Geluidloos, makkelijk omgedouwd:
Want het is slechts uit prenten opgebouwd.

Je wordt beschut door bordjes met je namen.
Maar als ik met een sterke lamp bij tijden
Jouw heel diep in mijn ziel kan onderscheiden
Dan kaatst er slechts wat flitslicht van jouw ramen.

En mijn sensoren, zwak van kwaliteit,
Draaien zich dol, en raken jou weer kwijt.

Rilke: "Du, Nachbar Gott"

Vert. Hans Burgman